ROZSUDOK SÚDU PRVÉHO STUPŇA (šiesta komora)

z 29. januára 2008 *

Vo veci T-206/07,

Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware Co. Ltd, so sídlom vo Foshan (Čína), v zastúpení: J.-F. Bellis, advokát, a G. Vallera, barrister,

žalobca,

proti

Rade Európskej únie, v zastúpení: J.-P. Hix, splnomocnený zástupca, za právnej pomoci pôvodne B. O'Connor, solicitor, a P. Vergano, advokát, neskôr B. O'Connor a E. McGovern, barrister,

žalovanej,

ktorú v konaní podporujú:

Komisia Európskych spoločenstiev, v zastúpení: H. van Vliet a K. Talabér-Ricz, splnomocnení zástupcovia,

* Jazyk konania: francúzština.

Vale Mill (Rochdale) Ltd, so sídlom v Rochdale (Spojené kráľovstvo),

Pirola SpA, so sídlom v Mapello (Taliansko),

a

Colombo New Scal SpA, so sídlom v Rovagnate (Taliansko),

v zastúpení: G. Berrisch a G. Wolf, advokáti,

a

Talianska republika, v zastúpení: I. Braguglia, splnomocnený zástupca, za právnej pomoci W. Ferrante, avvocato dello Stato,

vedľajší účastníci konania,

ktorej predmetom je návrh na zrušenie nariadenia Rady (ES) č. 452/2007 z 23. apríla 2007, ktorým sa ukladá konečné antidumpingové clo a s konečnou platnosťou vyberanie dočasného cla uloženého na dovoz žehliacich dosiek s pôvodom v Čínskej ľudovej republike a na Ukrajine (Ú. v. EÚ L 109, s. 12), v rozsahu, v akom ukladá antidumpingové clo na dovoz žehliacich dosiek vyrábaných žalobcom,

SÚD PRVÉHO STUPŇA
EURÓPSKYCH SPOLOČENSTIEV (šiesta komora),

v zložení: M. Jaeger, vykonávajúci funkciu predsedu komory, sudcovia A. W. H. Meij (spravodajca) a V. Vadapalas,

tajomník: K. Pocheć, referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 13. decembra 2007,

vyhlásil tento

Rozsudok

Právny rámec

1 Článok 2 ods. 7 písm. c) prvý pododsek druhá zarážka nariadenia Rady (ES) č. 384/96 z 22. decembra 1995 o ochrane pred dumpingovými dovozmi z krajín, ktoré nie sú členmi Európskeho spoločenstva (Ú. v. ES L 56, s. 1; Mim. vyd. 11/010, s. 45), v znení zmien a doplnení (ďalej len „základné nariadenie“) stanovuje, že žiadosť o zaobchádzanie vyhradené podnikom, vo vzťahu ku ktorým prevládajú podmienky trhového hospodárstva, musí obsahovať dostatok dôkazov o tom, že výrobca používa „jeden prehľadný súbor základných účtovných záznamov, ktoré sú nezávisle preverované v súlade s medzinárodnými účtovníckymi normami a ktoré sa používajú na všetky účely“.

2 Článok 2 ods. 7 písm. c) druhý pododsek základného nariadenia stanovuje:

„Určenie, či výrobca spĺňa vyššie uvedené kritériá, sa prijme do troch mesiacov od začatia prešetrovania na základe osobitných konzultácií Poradného výboru a potom, ako výrobné odvetvie spoločenstva dostalo príležitosť vyjadriť svoje pripomienky. Toto určenie zostane v platnosti až do konca prešetrovania."

3 Ďalej článok 20 ods. 4 a 5 základného nariadenia stanovuje:

„4. Konečné poskytnutie informácií sa uskutoční písomnou formou… poskytne [sa] čo najskôr, zvyčajne do jedného mesiaca pred konečným rozhodnutím alebo predložením návrhu na konečné opatrenie Komisiou podľa článku 9… Poskytnutím informácií nie je dotknuté následné rozhodnutie, ktoré môže prijať Komisia alebo Rada, ale ak takéto rozhodnutie vychádza z iných skutočností a dôvodov, tieto budú poskytnuté čo najskôr.

5. Námietky vznesené po konečnom poskytnutí informácií sa zohľadnia, len ak sú doručené v lehote stanovenej Komisiou, ktorá nesmie byť kratšia ako 10 dní, a to s prihliadnutím na naliehavosť záležitosti."

Okolnosti predchádzajúce sporu

4 Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware Co. Ltd (ďalej len „žalobca") je spoločnosťou usadenou vo Foshan (Čína), ktorá vyrába a vyváža žehliace dosky okrem iného do Európskej únie.

5 Dňa 4. februára 2006 Komisia uverejnila oznámenie o začatí antidumpingového konania týkajúceho sa dovozu žehliacich dosiek s pôvodom v Čínskej ľudovej republike a na Ukrajine (Ú. v. EÚ C 29, s. 2).

6 Dňa 23. februára 2006 podal žalobca podľa článku 2 ods. 7 písm. b) základného nariadenia žiadosť o udelenie štatútu podniku pôsobiaceho v trhovom hospodárstve. Dňa 3. apríla 2006 žalobca doručil Komisii svoje odpovede na antidumpingový dotazník.

7 Komisia vykonala v čase od 20. do 23. júna 2006 v sídle žalobcu a 26. júna 2006 v sídle spoločnosti prepojenej so žalobcom, usadenej v Hongkongu, preverovania týkajúce sa otázky, či je možné žalobcovi priznať štatút podniku pôsobiaceho v trhovom hospodárstve, a určenia normálnej hodnoty predmetných výrobkov na čínskom trhu.

8 Komisia listom z 11. augusta 2006 informovala žalobcu, že podľa nej nespĺňa kritérium upravené v článku 2 ods. 7 písm. c) prvom pododseku druhej zarážke základného nariadenia, a preto mu nemôže priznať štatút podniku pôsobiaceho v trhovom hospodárstve. Podľa Komisie totiž účtovné dokumenty žalobcu a audítorské správy neboli v súlade s požiadavkami medzinárodných účtovných noriem (International Accounting Standards, ďalej len „normy IAS“).

9 Žalobca odpovedal svojimi pripomienkami 1. septembra 2006. Listom z 15. septembra 2006 Komisia odpovedala na pripomienky žalobcu a informovala ho o svojom rozhodnutí nepriznať mu štatút podniku pôsobiaceho v trhovom hospodárstve.

10 Dňa 30. októbra 2006 Komisia prijala nariadenie (ES) č. 1620/2006, ktorým sa ukladá dočasné antidumpingové clo na dovoz žehliacich dosiek s pôvodom v Čínskej ľudovej republike a na Ukrajine (Ú. v. EÚ L 300, s. 13) (ďalej len „dočasné nariadenie“). Toto nariadenie potvrdilo zamietnutie žiadosti žalobcu o štatút podniku pôsobiaceho v trhovom hospodárstve a uložilo dočasné clo na dovoz žehliacich dosiek, ktoré vyrába, vo výške 18,1 %.

11 Dňa 1. decembra 2006 žalobca podal pripomienky k predbežnému nariadeniu. Dňa 18. januára 2007 podal doplňujúce pripomienky týkajúce sa výlučne určenia štatútu podniku pôsobiaceho v trhovom hospodárstve.

12 Dňa 19. januára 2007 podal žalobca ústne pripomienky v priebehu vypočúvania v sídle Komisie. Neskôr oznámil Komisii oficiálne štatistiky týkajúce sa mesačných čínskych dovozov oceliarskych výrobkov v priebehu rokov 2004 a 2005.

13 Komisia listom z 20. februára 2007 doručila žalobcovi konečný všeobecný informačný dokument a osobitný informačný dokument. V prvom dokumente Komisia oznámila svoj úmysel priznať žalobcovi štatút podniku pôsobiaceho v trhovom hospodárstve. Komisia totiž usúdila, že na jednej strane nedostatky v účtovných postupoch, ktoré vyšli najavo v štádiu predbežných opatrení, nemali významný vplyv na finančné výsledky zapísané v účtoch, a že na druhej strane nedostatočná povaha účtov po prvé nespôsobovala problém v súvislosti s informáciami týkajúcimi sa exportného predaja, keďže Komisia už akceptovala tieto údaje v čase, keď mala možnosť preveriť ich dôveryhodnosť, a po druhé nebola určujúca pri vnútroštátnych predajoch, keďže neboli dostatočne významné na to, aby mohli byť reprezentatívne. Komisia preto uviedla, že za týchto podmienok treba normálnu hodnotu určiť na základe výrobných nákladov a že náklady na oceľ sú jej podstatným prvkom. V tejto súvislosti Komisia usúdila,

že oficiálne čínske štatistické údaje týkajúce sa dovozu ocele, predložené v priebehu správneho konania, potvrdzujú dôveryhodnosť účtovných údajov podniku týkajúcich sa nákladov na oceľ a umožňujú tak výpočet normálnej hodnoty na základe hodnoty vytvorenej v Číne.

14 Listom z 2. marca 2007 sťažovatelia, ktorí podnietili začatie antidumpingového konania, oznámili svoje pripomienky ku konečnému všeobecnému informačnému dokumentu z 20. februára 2007. Na jednej strane tvrdili, že žalobca nespĺňa kritérium uvedené v článku 2 ods. 7 písm. c) prvom pododseku druhej zarážke základného nariadenia, na druhej strane uviedli, že v každom prípade posledná veta článku 2 ods. 7 písm. c) základného nariadenia bráni tomu, aby inštitúcie zmenili určenie štatútu podniku pôsobiaceho v trhovom hospodárstve v priebehu konania.

15 Dňa 6. marca 2007 poradný výbor vytvorený v súlade s článkom 15 základného nariadenia (ďalej len „poradný výbor“) skúmal pracovný dokument, ktorý mu doručila Komisia 20. februára 2007. Priznanie štatútu podniku pôsobiaceho v trhovom hospodárstve žalobcovi napadli viacerí členovia poradného výboru.

16 Faxom z 23. marca 2007 Komisia doručila žalobcovi zmenený konečný všeobecný informačný dokument a zmenený osobitný informačný dokument, ktorými oznámila, že prehodnotila svoje posúdenia z 20. februára 2007 týkajúce sa udelenia štatútu podniku pôsobiaceho v trhovom hospodárstve žalobcovi. Komisia totiž najmä usúdila, že prax žalobcu pozostávajúca z kompenzácie príjmov a výdavkov a zo súhrnného zaznamenávania obchodných transakcií do účtovných kníh v rozpore so zásadou záväzku predstavuje porušenie noriem IAS nezlučiteľné s požiadavkami, ktoré kladie článok 2 ods. 7 písm. c) základného nariadenia.

17 Dňa 23. marca 2007 Komisia tiež doručila členom poradného výboru zmenený konečný pracovný dokument na konzultáciu. Poradný výbor tento dokument schválil 27. marca 2007 po ukončení písomnej časti konania.

18 Lehota na predloženie pripomienok k zmenenému konečnému všeobecnému informačnému dokumentu a zmenenému osobitnému informačnému dokumentu bola žalobcovi stanovená na 29. marca 2007. Listom z 29. marca 2007 Komisia na žiadosť žalobcu predĺžila túto lehotu do 2. apríla 2007 a oznámila mu, že mu umožnila prístup k spisu, ktorý nie je dôverný, od 27. marca 2007, pričom spresnila, že v priebehu predchádzajúcich dvoch týždňov doň nebola vložená žiadna nová informácia.

19 Dňa 29. marca 2007 Komisia doručila Rade návrh konečných opatrení založený na zmenenom konečnom všeobecnom informačnom dokumente. Odôvodnenia predchádzajúce tomuto návrhu uvádzali, že na stretnutí v rámci poradného výboru zo 6. marca 2007 došlo ku konzultácii s členskými štátmi.

20 Dňa 2. apríla 2007 žalobca predložil svoje pripomienky k dokumentom doručeným 23. marca 2007, ktoré obsahovali zmenené posúdenie Komisie. V tomto rámci žalobca spochybnil záver Komisie, podľa ktorého nespĺňa podmienky vyžadované na udelenie štatútu podniku pôsobiaceho v trhovom hospodárstve, a požiadal ju, aby neprijala predpoklad sťažovateľov, podľa ktorého posledná veta článku 2 ods. 7 písm. c) základného nariadenia zakazuje Komisii prehodnotiť svoje pôvodné rozhodnutie neudeliť tento štatút.

21 Listom zo 4. apríla 2007 Komisia zaslala odpoveď, v ktorej potvrdila svoje závery o nesplnení podmienok vyžadovaných na udelenie štatútu podniku pôsobiaceho v trhovom hospodárstve. Ďalej uviedla, že judikatúra týkajúca sa posúdenia žiadostí o štatút podniku pôsobiaceho v trhovom hospodárstve neumožňuje nové posúdenie pôvodného skutkového stavu.

22 Listom z 5. apríla 2007 žalobca požiadal Komisiu, aby navrhla Rade konečné opatrenia založené na konečnom všeobecnom informačnom dokumente z 20. februára 2007, keďže záver týkajúci sa štatútu podniku pôsobiaceho v trhovom hospodárstve bol podľa žalobcu založený na nesprávnom právnom posúdení.

23 Dňa 23. apríla 2007 Rada prijala nariadenie (ES) č. 452/2007, ktorým sa ukladá konečné antidumpingové clo a s konečnou platnosťou vyberanie dočasného cla uloženého na dovoz žehliacich dosiek s pôvodom v Čínskej ľudovej republike a na Ukrajine (Ú. v. EÚ L 109, s. 12) (ďalej len „napadnuté nariadenie“). Napadnuté nariadenie uložilo konečné antidumpingové clo na dovoz žehliacich dosiek, ktoré vyrába žalobca, vo výške 18,1 %.

Konanie a návrhy účastníkov konania

24 Žalobca návrhom podaným do kancelárie Súdu prvého stupňa 12. júna 2007 podal žalobu, na základe ktorej sa začalo toto konanie.

25 Samostatným podaním podaným do kancelárie Súdu prvého stupňa v ten istý deň žalobca podal na základe článku 76a ods. 1 Rokovacieho poriadku Súdu prvého stupňa žiadosť o skrátené súdne konanie.

26 Dňa 10. júla 2007 druhá komora Súdu prvého stupňa po prijatí pripomienok Rady rozhodla vyhovieť žiadosti o skrátené súdne konanie.

27 V rámci opatrení na zabezpečenie priebehu konania upravených v článku 64 rokovacieho poriadku boli žalobca a Rada vyzvaní, aby sa 19. júla 2007 zúčastnili na neformálnom stretnutí so sudcom spravodajcom, ktorého cieľom bolo skúmať podrobnosti priebehu skráteného súdneho konania.

28 Podaniami podanými do kancelárie Súdu prvého stupňa 28. augusta, 5. a 6. septembra 2007, v tomto poradí, podali najskôr Komisia, následne spoločnosti Vale Mill (Rochdale) Ltd, Pirola SpA a Colombo New Scal SpA (ďalej len „spoločnosti, ktoré vstúpili do konania ako vedľajší účastníci“) a napokon Talianska republika návrh na vstup vedľajšieho účastníka do konania na podporu návrhov Rady.

29 Vzhľadom na to, že zloženie komôr Súdu prvého stupňa bolo zmenené, sudca spravodajca bol ako predseda komory pridelený k šiestej komore, ktorej bola z tohto dôvodu táto vec pridelená.

30 Troma uzneseniami z 3. októbra 2007 predseda šiestej komory Súdu prvého stupňa vyhovel návrhom na vstup vedľajšieho účastníka do konania. Ďalej boli vedľajší účastníci konania v rámci opatrení na zabezpečenie priebehu konania upravených v článku 64 rokovacieho poriadku vyzvaní, aby predložili svoje vyjadrenia, čo títo vedľajší účastníci konania urobili v stanovenej lehote.

31 Rozhodnutím zo 6. decembra 2007 bolo určené, že predseda Súdu prvého stupňa M. Jaeger bude vykonávať funkciu predsedu komory v súlade s článkom 8 tretím odsekom a článkom 32 ods. 3 rokovacieho poriadku, čím nahradí sudcu M. Tchipeva, u ktorého nastali prekážky vo výkone sudcu.

32 Žalobca navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

— zrušil napadnuté nariadenie v rozsahu, v ktorom zavádza antidumpingové clo na dovoz žehliacich dosiek pochádzajúcich z jeho výroby,

— zaviazal Radu na náhradu trov konania.

33 Rada s podporou Komisie a spoločností, ktoré vstúpili do konania ako vedľajší účastníci, navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

— zamietol žalobu,

— zaviazal žalobcu na náhradu trov konania.

34 Talianska republika navrhuje, aby Súd prvého stupňa zamietol žalobu.

Právny stav

35 Žalobca uvádza dva žalobné dôvody, z ktorých prvý vychádza z nesprávneho právneho posúdenia pri uplatnení článku 2 ods. 7 písm. c) základného nariadenia a druhý z porušenia práva na obranu a článku 20 ods. 5 toho istého nariadenia.

O prvom žalobnom dôvode vychádzajúcom z nesprávneho právneho posúdenia pri uplatnení článku 2 ods. 7 písm. c) základného nariadenia

Tvrdenia účastníkov konania

36 Žalobca tvrdí, že jediné vysvetlenie, ktoré bolo poskytnuté na odôvodnenie náhlej zmeny stanoviska Komisie v súvislosti s udelením štatútu podniku pôsobiaceho v trhovom hospodárstve, je obsiahnuté v liste zo 4. apríla 2007, v ktorom Komisia tvrdila, že judikatúra týkajúca sa posúdenia žiadostí o takýto prístup neumožňuje nové posúdenie pôvodného skutkového stavu. Žalobca poukazuje na to, že Komisia nevysvetlila, prečo sú závery vyjadrené v konečnom všeobecnom informačnom dokumente neopodstatnené, a uvádza, že návrh konečných opatrení predložený Rade tak nespočíva na žiadnom odôvodnení, čím došlo k porušeniu článku 253 ES.

37 Žalobca pripomína, že otázkou, či sú inštitúcie oprávnené zmeniť určenie štatútu podniku pôsobiaceho v trhovom hospodárstve z hľadiska článku 2 ods. 7 písm. c) základného nariadenia, sa zaoberal rozsudok Súdu prvého stupňa zo 14. novembra 2006, Nanjing Metalink/Rada (T-138/02, Zb. s. II-4347). Uvádza, že Súd prvého stupňa v tomto rozsudku rozhodol, že *ratio legis* poslednej vety článku 2 ods. 7 písm. c) základného nariadenia bolo zachovať objektivitu určenia štatútu podniku pôsobiaceho v trhovom hospodárstve a zabrániť tomu, aby sa táto otázka riešila v závislosti od jej vplyvu na výpočet dumpingového rozpätia. Podľa žalobcu tak Súd prvého stupňa určil, že toto ustanovenie bráni tomu, aby inštitúcie prehodnocovali informácie, ktoré mali k dispozícii už pri pôvodnom určení štatútu podniku pôsobiaceho v trhovom hospodárstve. Súd prvého stupňa však podľa žalobcu usúdil, že inštitúcie môžu odňať štatút podniku pôsobiaceho v trhovom hospodárstve, ak by sa ukázalo, že v nadväznosti na zmeny skutkového stavu alebo na objavenie nových skutočností dotknutý podnik nezodpovedá kritériám na získanie tohto štatútu.

38 Žalobca tvrdí, že pravidlo, podľa ktorého posledná veta článku 2 ods. 7 písm. c) základného nariadenia bráni tomu, aby inštitúcie prehodnocovali informácie, ktoré mali k dispozícii už pri pôvodnom určení štatútu podniku pôsobiaceho v trhovom hospodárstve, vyžaduje, aby bolo predbežné rozhodnutie o tomto štatúte prijaté pred určením normálnej hodnoty. Podľa žalobcu by toto pravidlo inak nemalo význam. V tejto veci však Komisia súbežne na jednej strane skúmala otázku, či možno žalobcovi priznať štatút podniku pôsobiaceho v trhovom hospodárstve, a na druhej strane určila normálnu hodnotu.

39 Za týchto okolností podľa žalobcu niet žiadneho dôvodu na rozdielny prístup k otázke jeho štatútu z hľadiska článku 2 ods. 7 písm. c) základného nariadenia v porovnaní s inými aspektmi predbežného určenia dumpingového rozpätia, ktoré možno v priebehu prešetrovania prehodnotiť. Výklad tohto ustanovenia, ktorý si osvojila Komisia, je tiež v rozpore so zásadou riadnej správy vecí verejných, keďže zaväzuje Radu a Komisiu ukladať konečné clá na nesprávnom základe. Keďže Komisia dospela k záveru, že pôvodné určenie štatútu žalobcu bolo neopodstatnené z dôvodov uvedených v konečnom všeobecnom informačnom dokumente z 20. februára 2007, mala nielen právo, ale aj povinnosť opraviť určenie tohto štatútu.

40 Preto sa návrh konečných opatrení zakladá na porušení článku 2 ods. 7 písm. c) základného nariadenia. Táto nezákonnosť je obsiahnutá aj v napadnutom nariadení.

41 Rada a vedľajší účastníci konania, ktorí vstúpili do konania na podporu jej návrhov, popierajú dôvodnosť tohto žalobného dôvodu.

Posúdenie Súdom prvého stupňa

42 V prvom rade je vhodné preveriť, či Komisia prehodnotila svoj návrh obsiahnutý v konečnej informácii z 20. februára 2007 z dôvodu, že jej bolo zakázané znovu posúdiť pôvodný skutkový stav.

43 V tejto súvislosti je dôležité najprv uviesť, že Rada v odôvodneniach č. 12 až 14 napadnutého nariadenia uviedla toto:

„(12) Po uložení dočasných opatrení jeden čínsky spolupracujúci vyvážajúci výrobca namietal, že mu mal byť udelený THP [štatút trhového hospodárstva — *neoficiálny preklad*]. Spoločnosť zopakovala svoje tvrdenie, že účtovné postupy uvedené v odôvodnení 25 dočasného nariadenia, ktoré viedli k odmietnutiu THP [štatútu trhového hospodárstva — *neoficiálny preklad*] v prípade piatich čínskych vyvážajúcich výrobcov (traja boli odmietnutí iba z tohto dôvodu), neboli dostatočné na to, aby zabezpečili spoľahlivosť [nemohli ovplyvniť spoľahlivosť — *neoficiálny preklad*] účtovných výkazov, ktoré boli v skutočnosti kompletné, a nemajú vplyv na určenie dumpingového rozpätia.

(13) V tejto súvislosti je potrebné poznamenať, že pri overovacej návšteve na mieste sa zistilo, že uvedené účtovné postupy, ktoré spoločnosť používala, jednoznačne porušili [normy IAS], a to konkrétne [normu] IAS č. 1, pričom toto porušenie nebolo možné pokladať za nepodstatné. Neboli predložené nijaké dôkazy, na základe ktorých by bolo potrebné zmeniť zistenia uvedené v odôvodnení 25 dočasného nariadenia.

(14) Keďže nie sú k dispozícii nijaké závažné a odôvodnené pripomienky, odôvodnenia 15 až 28 dočasného nariadenia sa týmto potvrdzujú.“

44 Z predchádzajúceho vyplýva, že dôvodom skutočnosti, že napadnuté nariadenie odmietlo zmeniť určenie štatútu podniku pôsobiaceho v trhovom hospodárstve uvedené v predbežnom nariadení, nebola prekážka nového posúdenia pôvodného skutkového stavu, upravená v článku 2 ods. 7 písm. c) poslednej vete základného nariadenia, ale nesúlad účtovníctva žalobcu s normami IAS a neexistencia novej okolnosti spôsobilej ovplyvniť toto posúdenie. Uvedené odmietnutie teda vychádzalo z uplatnenia hmotných kritérií článku 2 ods. 7 písm. c) prvého pododseku druhej zarážky tohto nariadenia.

45 Ďalej treba konštatovať, že ani zo zmeneného konečného všeobecného informačného dokumentu a zo zmeneného osobitného informačného dokumentu nevyplýva, že odmietnutie navrhnúť udelenie štatútu podniku pôsobiaceho v trhovom hospodárstve žalobcovi zo strany Komisie bolo odôvodnené zákazom nového posúdenia pôvodného skutkového stavu, keďže argumentácia Komisie v tejto súvislosti vychádzala výlučne z nesúladu účtovných postupov žalobcu s normami IAS.

46 Jediným dokumentom, v ktorom Komisia vysvetľuje, že judikatúra týkajúca sa určenia štatútu podniku pôsobiaceho v trhovom hospodárstve neumožňuje nové posúdenie pôvodného skutkového stavu, je, ako to uvádza aj sám žalobca, list Komisie zo 4. apríla 2007. Komisia v ňom totiž najmä uvádza:

„Váš klient vo svojich pripomienkach z 2. apríla 2007 naďalej opakuje rovnaké tvrdenia, predložené už pred konečnou informáciou, o účtovných anomáliách a ich súlade alebo nesúlade s normami IAS, ale ako ste si dobre vedomí, judikatúra týkajúca sa posúdenia žiadostí o priznanie štatútu podniku pôsobiaceho v trhovom hospodárstve neumožňuje nové posúdenie pôvodného skutkového stavu."

47 Ako vyplýva z tohto listu, Komisia odkázala na judikatúru zakazujúcu nové posúdenie pôvodného skutkového stavu na účely zamietnutia tvrdení, ktoré žalobca predložil už pred oznámením konečnej informácie. Komisia v odpovedi na otázku Súdu prvého stupňa počas pojednávania spresnila — pričom žalobca jej v tomto bode neodporoval —, že tvrdenia, na ktoré sa vzťahovala táto pripomienka, boli obsiahnuté v liste z 1. septembra 2006, ktorý žalobca zaslal pred pôvodným určením štatútu podniku pôsobiaceho v trhovom hospodárstve, ku ktorému došlo 15. septembra 2006 a ktoré bolo vykonané v predbežnom nariadení.

48 Treba však poukázať na to, že Komisia vo svojom liste zo 4. apríla 2007 založila svoje odmietnutie priznať štatút podniku pôsobiaceho v trhovom hospodárstve na tom, že účtovníctvo žalobcu, porušujúc normy IAS, nedodržiavalo zásadu záväzku, vykonávalo kompenzácie a transakcie uvádzalo spolu namiesto ich oddeleného evidovania. Komisia v tejto súvislosti uviedla, že vykonaný audit neviedol k žiadnym pripomienkam k týmto bodom. Súd prvého stupňa poznamenáva, že Komisia uviedla aj to, že informácie týkajúce sa ceny ocele neumožňujú nové posúdenie zistených nedostatkov v účtovníctve žalobcu.

49 Z tohto listu ako celku teda vyplýva, že poznámka Komisie týkajúca sa nemožnosti znovu posúdiť pôvodný skutkový stav má incidenčnú povahu, keďže inštitúcia svoje odmietnutie navrhnúť štatút podniku pôsobiaceho v trhovom hospodárstve založila na posúdení otázky, či žalobca spĺňa uplatniteľné hmotné kritériá.

50 Treba teda konštatovať, že tvrdenie žalobcu, podľa ktorého Komisia v tejto veci vychádzala zo zákazu nového posúdenia pôvodného skutkového stavu, je neopodstatnené. Keďže z tohto dôvodu nemožno prijať prvý žalobný dôvod, diskusia týkajúca sa výkladu poslednej vety článku 2 ods. 7 písm. c) základného nariadenia a bodu 44 už citovaného rozsudku Nanjing Metalink/Rada, je irelevantná.

51 Ďalej treba spresniť, že skutočnosť, že žalobca na pojednávaní spochybnil rozhodovací proces, ktorý viedol k návrhu Komisie, ako aj posúdenie otázky, či podnik spĺňa podmienku stanovenú v článku 2 ods. 7 písm. c) prvom pododseku druhej zarážke základného nariadenia, zo strany inštitúcií, nemôže slúžiť ako samostatný žalobný dôvod smerujúci k zrušeniu, keďže takýto žalobný dôvod by bol nový a z tohto dôvodu neprípustný, ako tvrdili Rada a vedľajší účastníci, ktorí vstúpili do konania na podporu jej návrhov. Ako potvrdil žalobca na pojednávaní, tieto tvrdenia sledujú len doplnenie základnej línie prvého žalobného dôvodu.

52 Navyše, pokiaľ ide o tvrdenie žalobcu, podľa ktorého Komisia nevysvetlila, prečo sú závery vyjadrené v konečnom všeobecnom informačnom dokumente neopodstatnené, je dôležité uviesť, že na základe povinnosti upravenej v článku 253 ES musí byť konečný akt odôvodnený len vo vzťahu k súhrnu skutkových a právnych okolností relevantných na účel vykonaného posúdenia. Účelom povinnosti odôvodnenia nie je vysvetliť vývoj stanoviska inštitúcie v priebehu správneho konania a táto povinnosť teda nie je určená na odôvodnenie odklonov riešenia prijatého v konečnom akte od predbežného stanoviska vyjadreného v dokumentoch doručených zúčastneným subjektom v priebehu tohto konania s cieľom umožniť im oznámiť svoje pripomienky (pozri v tomto zmysle rozsudok Súdu prvého stupňa z 13. júla 2006, Impala/Komisia, T-464/04, Zb. s. II-2289, bod 285). Táto povinnosť teda inštitúciu ani nezaväzuje vysvetliť, prečo bolo stanovisko zaujaté v určitom štádiu správneho konania prípadne neopodstatnené.

53 Okrem toho treba uviesť, že konečná informácia nepredstavuje akt spôsobujúci ujmu alebo priznávajúci práva. Ako vyplýva z článku 20 základného nariadenia, účelom tohto dokumentu je v priebehu správneho konania vyjadriť podstatné skutočnosti a dôvody, na základe ktorých Komisia plánuje odporučiť zavedenie konečných opatrení, na účely informovania všetkých zúčastnených subjektov o plánovanom smerovaní a zozbierania ich pripomienok v tejto súvislosti. Ako uvádzajú Rada a Komisia, stanovisko Komisie je vzhľadom na to, že môže byť zmenené v závislosti od prijatých

pripomienok, nutne predbežné, v súlade s tým, čo uvádza posledná veta článku 20 ods. 4 základného nariadenia.

54 Preto okolnosť, že odôvodnenie napadnutého nariadenia nevysvetľuje, v čom sú závery obsiahnuté v konečnom všeobecnom informačnom dokumente z 20. februára 2007 neopodstatnené, a skutočnosť — za predpokladu, že by sa preukázala —, že Komisia nepodala v tejto súvislosti vysvetlenie, nemôžu samy osebe spôsobiť nezákonnosť napadnutého nariadenia.

55 Vzhľadom na predchádzajúce je potrebné zamietnuť prvý žalobný dôvod.

O druhom žalobnom dôvode vychádzajúcom z porušenia práva na obranu a článku 20 ods. 5 základného nariadenia

Tvrdenia účastníkov konania

56 Žalobca uvádza, že z článku 20 ods. 4 a 5 základného nariadenia vyplýva, že Komisia musí oznámiť dotknutým subjektom konečnú informáciu o podstatných skutočnostiach a dôvodoch, na základe ktorých plánuje odporučiť zavedenie konečných opatrení, viac ako desať dní pred doručením návrhu konečných opatrení Rade, aby tak umožnila týmto subjektom podať v tejto minimálnej lehote pripomienky a Komisii uvedené pripomienky zohľadniť.

57 Komisia však údajne doručila Rade návrh konečných opatrení založených na zmenenej konečnej informácii len šesť dní po doručení tohto návrhu žalobcovi bez toho, aby počkala na uplynutie lehoty desiatich dní stanovenej článkom 20 ods. 5 základného nariadenia, a štyri dni pred dátumom stanoveným žalobcovi na predloženie jeho pripomienok.

58 Rada a vedľajší účastníci konania, ktorí vstúpili do konania na podporu jej návrhov, popierajú porušenie práv žalobcu na obranu. Po doručení zmeneného konečného všeobecného informačného dokumentu Komisia totiž udelila žalobcovi na predloženie jeho pripomienok lehotu šiestich dní, ktorá bola následne predĺžená na desať dní. Lehota desiatich dní stanovená v článku 20 ods. 5 základného nariadenia bola teda dodržaná. Rada ďalej tvrdí, že časový rozvrh, podľa ktorého prebieha doručovanie návrhu Komisie Rade, je procesnou otázkou, na ktorú sa nevzťahujú podmienky stanovené v článku 20 ods. 5 základného nariadenia. Komisia teda neporušila procesnú povinnosť.

59 Žalobca ďalej nepreukázal, že Komisia neskúmala jeho pripomienky. Rada uvádza, že žalobca mal možnosť nastoliť otázky týkajúce sa nedostatkov v účtovníctve zistených pri preverovacích návštevách, čo aj urobil. Rada tiež s podporou Talianskej republiky a spoločností, ktoré vstúpili do konania ako vedľajší účastníci, dodáva, že skutočnosť, že návrh Komisie bol doručený pred uplynutím lehoty stanovenej na prijatie pripomienok žalobcu, nepreukazuje, že uvedené pripomienky neboli zohľadnené, keďže Komisia mala možnosť zmeniť svoj návrh predtým, než ho Rada prijme, ak by to považovala za potrebné.

60 Napokon Rada s podporou Talianskej republiky a spoločností, ktoré vstúpili do konania ako vedľajší účastníci, usudzuje, že žalobca nespresňuje tvrdenia, ktoré mohol predložiť a ktoré Komisia neskúmala. Spoločnosti, ktoré vstúpili do konania ako vedľajší účastníci, spresňujú, že žalobca vo svojom liste z 2. apríla 2007 len

opakuje svoje predchádzajúce tvrdenia, na ktoré už Komisia odpovedala. Usudzujú preto, že žalobca nepreukázal, že zaslanie návrhu Rade pred uplynutím lehoty, ktorá mu bola stanovená, malo vplyv na jeho možnosť brániť sa.

61 Komisia dodáva, že v každom prípade mal žalobca možnosť vyjadriť sa k otázke nedostatkov vo svojom účtovníctve a preukázať, že spĺňa kritériá upravené v článku 2 ods. 7 písm. c) prvom pododseku druhej zarážke základného nariadenia. Jeho pripomienky boli skúmané a vylúčené v liste Komisie z 15. septembra 2006, toto posúdenie bolo následne potvrdené predbežným nariadením, potom prebraté v liste zo 4. apríla 2007 a znova potvrdené v napadnutom nariadení.

62 Podľa Komisie a spoločností, ktoré vstúpili do konania ako vedľajší účastníci, nebolo zaslanie faxu z 23. marca 2007 informujúceho žalobcu, že oddelenia Komisie majú v úmysle dať kolégiu členov Komisie iný návrh ako ten, ktorý bol plánovaný v liste z 20. februára 2007, potrebné, keďže článok 20 ods. 4 *in fine* základného nariadenia stanovuje povinnosť informovať dotknuté subjekty len vtedy, ak prijaté rozhodnutie spočíva na iných skutočnostiach a dôvodoch ako tie, ktoré boli uvedené v konečnej informácii. Zmenený konečný všeobecný informačný dokument a zmenený osobitný informačný dokument však neobsahovali žiadnu novú skutočnosť či dôvod.

Posúdenie Súdom prvého stupňa

63 Zásada dodržiavania práva na obranu je základnou právnou zásadou Spoločenstva, na základe ktorej podniky, ktorých sa týka prešetrovacie konanie pred prijatím

antidumpingového nariadenia, musia mať počas správneho konania možnosť účinne dať na známosť svoje názory o správnosti a relevantnosti udávaných skutočností a okolností (pozri rozsudok Súdu prvého stupňa z 28. októbra 2004, Shanghai Teraoka Electronic/Rada, T-35/01, Zb. s. II-3663, body 288 a 289 a tam citovanú judikatúru).

64 Tieto požiadavky vykonáva článok 20 základného nariadenia, ktorý vo svojom odseku 4 upravuje písomné poskytnutie konečných informácií. Z tohto ustanovenia vyplýva, že ak konečné rozhodnutie vychádza z iných skutočností a dôvodov ako tie, ktoré boli oznámené prostredníctvom pôvodných informácií, „tieto budú poskytnuté čo najskôr". Článok 20 ods. 5 základného nariadenia spresňuje, že „námietky vznesené po konečnom poskytnutí informácií sa zohľadnia, len ak sú doručené v lehote stanovenej Komisiou, ktorá nesmie byť kratšia ako 10 dní, a to s prihliadnutím na naliehavosť záležitosti".

65 Rada v tejto veci tvrdí, že skutočnosť, že Komisia jej doručila návrh konečných opatrení pred uplynutím lehoty desiatich dní upravenej v článku 20 ods. 5 základného nariadenia neporušuje toto ustanovenie. V tejto súvislosti je vhodné uviesť, že zo znenia článku 20 ods. 4 základného nariadenia výslovne vyplýva, že Komisia je povinná poskytnúť dotknutým subjektom konečné informácie najneskôr jeden mesiac pred doručením návrhu konečného opatrenia Rade. Hoci článok 20 ods. 5 základného nariadenia nespresňuje, či musí Komisia pred doručením svojho návrhu Rade počkať na uplynutie lehoty desiatich dní, toto ustanovenie, umiestnené hneď za odsekom 4, nemôže mať výklad, ktorý by s ním nebol koherentný. Treba preto usúdiť, že Komisia nemôže doručiť svoj návrh Rade pred uplynutím lehoty desiatich dní upravenej v tomto ustanovení (pozri v tomto zmysle rozsudok Súdu prvého stupňa z 19. novembra 1998, Champion Stationery a i./Rada, T-147/97, Zb. s. II-4137, body 81 až 83).

66 Toto riešenie je okrem iného potrebné na zabezpečenie toho, aby Komisia pred doručením návrhu Rade skutočne zohľadnila prípadné pripomienky dotknutých subjektov. V tejto súvislosti nemožno prijať tvrdenie Rady vychádzajúce z toho, že Komisia môže zohľadniť tieto pripomienky tak, že neskôr pred Radou zmení svoj návrh. Treba totiž uviesť, že článok 250 ods. 2 ES udeľuje Komisii právomoc zmeniť svoj návrh pred Radou s cieľom uľahčiť — pri dodržiavaní záujmu Spoločenstva, ktorý definuje — zjednotenie názorov v rámci inštitúcie alebo prípadne medzi rôznymi inštitúciami začlenenými do rozhodovacieho procesu (pozri v tomto zmysle rozsudok Súdneho dvora z 5. októbra 1994, Nemecko/Rada, C-280/93, Zb. s. I-4973, bod 36). Preto výkon tejto právomoci nie je vhodný na účely primeraného zohľadnenia pripomienok zúčastnených subjektov.

67 Treba ďalej zdôrazniť, že pripomienky dotknutých subjektov môžu mať významné dôsledky na obsah konečného aktu. Samotná okolnosť, že Rade už bol podaný návrh konečných opatrení, pritom sama osebe môže ovplyvniť dôsledky, ktoré by mohli byť vyvodené z týchto pripomienok. Nemožno tak vylúčiť, že možnosť Komisie oznámiť Rade svoj návrh pred prijatím pripomienok dotknutých subjektov by mohla mať negatívny vplyv na ich skutočné zohľadnenie.

68 V tejto veci treba najprv konštatovať, že na rozdiel od toho, čo tvrdia spoločnosti, ktoré vstúpili do konania ako vedľajší účastníci, a Komisia, bola Komisia povinná informovať dotknuté subjekty o svojom novom stanovisku tak, ako bolo vyjadrené v zmenenom konečnom všeobecnom informačnom dokumente a zmenenom osobitnom informačnom dokumente z 23. marca 2007, keďže tieto dokumenty obsahovali nový alebo iný dôvod v zmysle článku 20 ods. 4 základného nariadenia, podľa ktorého informácie týkajúce sa dovoznej ceny ocele neumožňovali zmeniť dôsledky, ktoré bolo treba v súvislosti s udelením štatútu podniku pôsobiaceho v trhovom hospodárstve vyvodiť z nedodržania noriem IAS žalobcom.

69 V tejto súvislosti treba uviesť, že článok 20 ods. 4 základného nariadenia vzhľadom na to, že výslovne odkazuje na „in[é] skutočnost[i] a dôvod[y]“, nepodporuje tézu, obhajovanú Komisiou na pojednávaní, že samotná zmena posúdenia skutkových okolností, ktoré ostali nezmenené, si nevyžaduje žiadne oznámenie dotknutým subjektom. Pokiaľ sa po prvýkrát plánuje posúdenie relevantných skutkových okolností, musí byť toto posúdenie oznámené dotknutým subjektom, aby mohli v tejto súvislosti dať na známosť svoje pripomienky.

70 Súd prvého stupňa ďalej poukazuje na to, že je nesporné, že zmenený konečný všeobecný informačný dokument a zmenený osobitný informačný dokument boli doručené žalobcovi 23. marca 2007, zatiaľ čo návrh konečných opatrení bol doručený Rade 29. marca 2007, teda o šesť dní neskôr. Treba teda konštatovať, že Komisia nesplnila požiadavky článku 20 ods. 5 základného nariadenia.

71 Nedodržanie lehoty desiatich dní upravenej v článku 20 ods. 5 základného nariadenia však môže viesť k zrušeniu napadnutého nariadenia len vtedy, ak existuje možnosť, že správne konanie mohlo z dôvodu tejto nesprávnosti viesť k inému výsledku, čo by konkrétne zasiahlo právo žalobcu na obranu (pozri v tomto zmysle rozsudok Súdneho dvora z 10. júla 1980, Distillers Company/Komisia, 30/78, Zb. s. 2229, bod 26, a rozsudok Shanghai Teraoka Electronic/Rada, už citovaný, bod 331).

72 Pokiaľ ide v tejto súvislosti o otázku určenia štatútu podniku pôsobiaceho v trhovom hospodárstve, zo spisu nevyplýva, že zmenený konečný všeobecný informačný dokument a zmenený osobitný informačný dokument, doručené žalobcovi 23. marca 2007, predložili nové skutočnosti, ktoré ešte žalobcovi neboli oznámené. V týchto dokumentoch Komisia len informovala žalobcu o svojom úmysle prehodnotiť svoje predchádzajúce stanovisko a zachovať tak rozhodnutie pôvodne prijaté 15. septembra 2006 a vykonané v predbežnom nariadení.

73 Ako zdôrazňuje Komisia, žalobca mal možnosť oznámiť svoje pripomienky k pôvodnému určeniu štatútu podniku pôsobiaceho v trhovom hospodárstve (pozri body 9 až 12 vyššie). Pripomienky žalobcu, ktorý okrem iného predložil informácie týkajúce sa dovoznej ceny ocele, dokonca viedli Komisiu k tomu, aby zvážila prehodnotenie pôvodného určenia štatútu podniku pôsobiaceho v trhovom hospodárstve. Treba teda konštatovať, že žalobca už mal v predchádzajúcej časti správneho konania príležitosť vyjadriť sa k stanovisku, ktoré bolo znova predložené v zmenenom konečnom všeobecnom informačnom dokumente a zmenenom osobitnom informačnom dokumente z 23. marca 2007.

74 Ďalej, ako zdôrazňuje Rada, žalobca nespresňuje tvrdenia, ktoré mohol predložiť, ak by nedošlo ku konštatovanej procesnej nesprávnosti, a ktoré Komisia ešte neskúmala. V tejto súvislosti treba konštatovať, že okrem tvrdení týkajúcich sa údajného uplatnenia poslednej vety článku 2 ods. 7 písm. c) základného nariadenia nevyplýva z listu z 2. apríla 2007, že by žalobca v odpovedi na zaujatie stanoviska Komisie predložil nové tvrdenia. Pripomienky žalobcu sa totiž sústredili na význam, ktorý treba pripísať zisteným účtovným nesprávnostiam, a dôsledkom, ktoré sa majú vyvodiť z informácií týkajúcich sa dovoznej ceny ocele, čiže na otázky, ku ktorým už rozsiahlo oznámil svoje stanovisko.

75 Pokiaľ ide o pripomienky v tom istom liste týkajúce sa uplatnenia poslednej vety článku 2 ods. 7 písm. c) základného nariadenia a už citovaného rozsudku Nanjing Metalink/Rada, tieto pripomienky v žiadnom prípade nemohli mať vplyv na obsah napadnutého nariadenia, keďže ako bolo konštatované v rámci prvého žalobného dôvodu, odmietnutie udeliť štatút podniku pôsobiaceho v trhovom hospodárstve vychádzalo z uplatnenia hmotných kritérií článku 2 ods. 7 písm. c) prvého pododseku druhej zarážky základného nariadenia (pozri body 48 a 49 vyššie).

76 V dôsledku toho treba konštatovať, že porušenie článku 20 ods. 5 základného nariadenia nebolo spôsobilé ovplyvniť obsah napadnutého nariadenia, a teda právo žalobcu na obranu. Táto nesprávnosť teda nemôže viesť k nezákonnosti a zrušeniu napadnutého nariadenia. Druhý žalobný dôvod preto musí byť zamietnutý.

77 Preto treba zamietnuť celú túto žalobu ako nedôvodnú.

O trovách

78 Podľa článku 87 ods. 2 rokovacieho poriadku účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Ďalej podľa článku 87 ods. 4 tohto rokovacieho poriadku členské štáty a inštitúcie, ktoré vstúpili do konania, znášajú svoje trovy konania.

79 Keďže žalobca nemal úspech vo svojich dôvodoch a Rada a spoločnosti, ktoré vstúpili do konania ako vedľajší účastníci, navrhli zaviazať žalobcu na náhradu trov konania, je opodstatnené zaviazať ho znášať svoje vlastné trovy konania a nahradiť trovy konania, ktoré vynaložili Rada a spoločnosti, ktoré vstúpili do konania ako vedľajší účastníci. Komisia a Talianska republika znášajú svoje vlastné trovy konania.

Z týchto dôvodov

SÚD PRVÉHO STUPŇA (šiesta komora)

rozhodol a vyhlásil:

1. **Žaloba sa zamieta.**

2. **Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware Co. Ltd znáša svoje vlastné trovy konania a je povinný nahradiť trovy konania, ktoré vynaložili Rada, Vale Mill (Rochdale) Ltd, Pirola SpA a Colombo New Scal SpA.**

3. **Komisia a Talianska republika znášajú svoje vlastné trovy konania.**

Jaeger Meij Vadapalas

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 29. januára 2008.

Tajomník

E. Coulon

Zastupujúci predseda komory

M. Jaeger